

Peter Jensen var javnaldri og spælibróður mín. Sum vaksur høvdu vit mong víðurskiftir saman, m. a. sótu vit í 4 ár saman í sóknarstýrinum, og aldri kann eg minnast, at eitt øvut orð fall okkara millum. Peter var ein friðaligur maður og av allraraskastu monnum. Hann var trúfastur í starvi sínum, og sæst tað týðuligt á tí, at hann í 14 ár var bestimaður við tí sama skipinum, »Agnes Louise«, við sama skipara, harra Lars Larsen her í bygðini, og báðir skuldu aftur í ár verða saman við

»Agnes Louise«. Men nú gekk tað aðraleiðis, enn ætlanin var. Peter arbeiðdi fyri gomlu móður sína. Hann var ein góður sonur, bróður og fosturpápi, sum hugsaði meira um onnur enn um seg sjálvan. Slíkir menn verða bara sjáldan bornir í heim. Hann fall í starvi sínum saman við teim vinum, sum hann sjálfur hevði fostrað og vant til rættar menn. Kann nakar vakrari deyði finnast? Friður yvir minni teirra. J. H. Danbjørg.

Í sorgum stødd.

(Vigd teimum sum vara av manningini við m/b „Bügvin“, Suðuroy).

Vár Gud, vit niga tær til føtur, alvaldandi hátt yvir ský; nú svárar kennast sorgarløtur, ver tú vár hjálp á hvørji tíð. Títt eyga altíð opið er, tú hoyrir bøn, úr barmi fer.

Kom nú til tey, í sorgum sita, veit teimum troyst á sorgarstund; so litíð tey á morgni vita, tá kvældið setur sorgarfund, tí liv og lagna broytist brátt — Gud, ver oss nær á vanda-nátt.

Um tú fekk alla heimsins gleði og lægd við gulli var tín leið, men gekk tú ei á Harrans vegi, tá fáfongt var hvørt spor, tú steig, men um tú valdi Jesus her, tá trygt í vanda far títt er.

Vár Gud, vit øll nú á teg líta, at tú í sorg oss verður hjá; tú vilt ei tína hjálp oss sýta, tá vit í neyð teg kalla á. Á neyðars stund heit tú á meg — so signar Gud, sum skapti teg.

Gud, kom nú teirra sorg til linna, sum sýt og saknið kenna mest; tey vinir skulu aftur finna, og har, sum gleðin trivist best, har heima í Guds friða sal, ein fevndarsund upprenta skal.

Ólavar á Ryggi.

Er alt gjørt, sum gerast kann, fyri at verja okkara sjómenn, so teir ikki ófeigir sjólátast?

Hvørja ferð, ið vanlukkur henda, so er tað eins og ein vaknar upp á einum dæi og spyr seg sjálvan:

Kundu vit verið sloppin frá hesi vanlukku, ið nú er hend?

Í mong ár talaðu menn um at fá ein víta á Porkerisnes, sum saman við øðrum vitum skuldi vísa á innsiglingina gjøgnum Vágstjørð, sum er vanda-mikil vegna teir o. u. 50 boðar, ið eru attan fyri Porkeri.

Ofta vóru menn í vanda her í fjørðinum, og hvørja ferð kom tað aftur á talu um vitan á Porkerisnesi. Men einki álvara

varð gjørt av, fyrr enn skaðin hendi og fleiri raskir sjómenn á besta aldri lótu liv. Tá kom vitin. Men lvi skal samfelagið biða við at leggja lokið yvir brunnin, inn til barnið er druknað? Hetta skal ikki vera nokur ábreiðsla til teir, ið ráddu fyri borgum; tí eg veit ikki, um kravið um at fáa vitan varð fort fram á rættum stað, fyrr enn vanlukkan var hend. Tað var kanska bara talað um tað mann og mann ímillum, men tað er ikki nokk. Eg havi grund til at trúgva, at kravið ongatið er komið fram á rætta staði; tí so skjótt sum eg bar tað

AKTIESELSKABET
FØROYA BANKI
Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG
AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.
Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Verkstjóri.

Embætið sum verkstjóri á Tórshavnar kommunala elektricitets-verki er leyst og verður at skipa sum skjótast, helst við elektro-verkfroðingi.

Lønin er 5040 kr. árliga (V.B.V.s 5. løningarklassi) og hækka upp í 5760 kr. (+ regulering og staðartillegg).

Førsta árið er royndarár.

Sjálvskrivað umsókn við hjáløgðum avskriftum av prógv-brevum og viðmælum verður at senda býráðnum innan 1. apríl í ár.

Tórshavnar býráð, 31. januar 1940.

fram á Føroya lögtingi, at vitin á Porkerisnesi ikki visti so leið-beinandi, sum ynskjandi kundi vera, og málið kom fyri víta-stjórnina í Keypmannahavn, so varð vítaskipið sent higar at mála upp aftur av nýggjum, og eitt grønt ljós kom afturat í vitin, og nú halda menn, at víður-skiftini her eru rættliga góð í klárum veðri; men í mjørka hjálpa ber ljós einki — tí tá siggjast tey ikki.

Eg havi talað við skilamenn um, hvat teir halda at gjørt má verða, so sjómenn okkara skulu finna ta rætta leiðina í mjørka eins væl og í klárum veðri.

Teir menn, eg havi talað við, eru allir av teirri áskoðan, at ein tokulúður á Akrabergi vil gera óføra góða nytta, men nógv betri hevði tað verið, um eitt ljóð eisini hoyrdist norðan-fyri, t. d. á Stóru Dímun. Har skuldi ein ringjuklokka verið sett. Ljóðið frá tokuhorninum á Akrabergi og frá klokkun á Dímun skuldu hoyrst í senn eystanfyri Suðuroy og her um leið.

Á Munkagranninum hoyrst so tokulúðurin, og norðuri á sjónum skuldi klokkan hoyrst so langt norður inn til ein tokulúður á Sandoyinni tók við aftur. Hesin skuldi kunna hoyrst norður móti Boruni.

— Hvat ið víðvíkur øðrum portum av Føroyum skal eg ikki umtala; tí eg eri ikki stað-kendur norðanfjørðs á sama hátt sum her um leið. Tó vil eg nevna Mykjunesólum sum eitt av teim plássum har eitt tokuhorn ella tilíkt ljóðandi amboð má selast. Viðvíkjandi aðrastaðni í Føroyum vóni eg, at aðrir vilja úttala seg.

Hetta málið má víðgerast av Føroya lögtingi beinan vegin nú, og her vóni eg, at allir draga eina linu og at alt verður gjørt, ið gerast kann fyri at royna at umganga tær vanlukkur, ið kunna fyrirbyrgjast.

J. H. Danbjørg.

„Et bundet Parti.“

Sambandsorganet igen paa uvederhæftighedens Stier.

I Onsdagsnummeret af den 28. Februar har »Dimmalætting« været ude efter os i en Artikel med Overskriften »Det bundne Parti.«

Anledningen til Artiklen angiver Bladet at være, at vi foran Valget anførte, at Sambandspartiet ikke frit og frejdigt kunde tale Fiskernes Sag, da det følte sig bundet af sine mange Vælgere inden for Ræder- og Købmandsstanden, hvis Interesser ikke faldet sammen Arbejdernes og Fiskernes Organisationer.

Denne vor Paapegen af dette Forhold er ikke nogen Insinuation imod Sambandet, men kun Anholdelse af en Kendsgerning, som alle og enhver, der har ulejlighed sig til at tænke over Tingene, er fuldstændig paa det rene med. At »Dimmalætting« og Sambandspartiet i det hele taget helst vil have, at dette Forhold skal have Lov til at passere upaaagtet, er forstaaeligt. Thi i samme Ojeblik, som Arbejderne og Fiskerne inden for Sambandspartiet bliver klar over, at de ved at fylkes om Sambandet i Virkeligheden derved har været med til at gøre Fæltessag med naturlige politiske og fagforeningsmæssige Modstandere, vil de vende Sambandet Ryggen og følge Socialdemokratiet. Dette forsøger Sambandet for enhver Pris at forhindre. Og dets Organ synes at være Forhaabninger om, at det ved at gøre Brug af den gamle Krigstaktik at føre Krigen over i Fjendens Lejr skal lykkes at forville og forvirre Vælgernes Indtryk af de virkelige Forhold saaledes, at det bliver Social-

demokratiet, der staar bundet og ufrít med Hensyn til at kunne fortolke og forfægte Fiskernes Interesser.

Det som »Dimmalætting« gør Forsøg paa at stille os i et ugunstigt Lys ved over for Fiskerne er vor Stilling til Spørgsmaalet vedrørende Salg af Kulterfisker og Trawlerfisker paa de primære Markeder: Spanien, Italien og Grækenland. Bladet undser sig saaledes ikke med at fortælle sine Læsere, at vi for det første ikke har turdet give Mode i Thorshavn den Gang Vinnufloksfolkene holdt deres Rabalder- og Protestmode imod Erhvervskommissionen i »Sjón-leikarkarholmin«, og at vi dernæst heller ikke siden har turdet indtage et klart Standpunkt til dette omstridte Salgsproblem. Og i en forestilt Indignation, der er en hvilken som helst Skuespiller værdig, spørger Bladet, idet det uden videre slaar os i Hartkorn med Vinnufloksfolkene med Hensyn til at gaa i Brechen for Trawlersekskabernes Ret til at sælge Trawlerfisker paa de primære Markeder paa Bekostning af Kulterfiskernes Fortjeneste:

»Hvorfor kastede Socialdemokraterne sig ikke ud i Kampen og slog et bradt Slag for den Fiskerstand, som det udgiver sig at ville værgе og beskytte? Hvorfor slog Socialdemokratiet ikke Kreds om de Tusinde fattige Hjem, hvis Eksistens vilde være i Fare, hvis der ikke sikredes Kulterflaadens Fangster den tilstrækkelige Margin med Hensyn til Afsetning i Spanien og Italien.

Hvor elendigt! Hvor hjælpeløst og fattigt paa virkelige Kendsgerninger, hvorpaa Paastanden om Socialdemokraternes ufríe Stilling i Kampen for Fiskerne kan bygges! Kan Sambandspartiet og dets Blad virkelig ikke se, at dette at varte op med bevidste Usandheder og Forvanskninger vedrørende Socialdemokratiet vil som Bommerangen falde tilbage paa Sambandspartiet og med usigelig Sikkerhed dræbe det. Det kan være, at man paa Usandhed kan vinde øjeblikkelig Sejrr. Det kan være, at Sambandspartiet med sine bevidste Usandheder for en lille Stund kan forskrække en Del af Arbejderne og Fiskerne fra Socialdemokratiet. Men den Slags Sejre er Phyrussejre, saafremt der i det hele taget kan være Tale om Øjebliksejre.

Sambandets Talsmand og dets Organ er fuldt ud vidende om, at baade Formanden og Næstformanden for Socialdemokratiet P. M. Dam og J. P. Davidsen var afskaaret fra at give Mode paa Vinnufloksfolkene Demonstrationsmode i Thorshavn.

at ingen med mindste Gran af Ret kan paastaa, at Socialdemokratiet og Vinnufloksprotestanterne hverken havde eller har samme Standpunkt vedrørende Spørgsmaalet om Salget af Trawlerfisker og Kul-